

STAVANGER KOMMUNE

Oppvekst og levekår

Levekår

Det kgl. justis- og politidepartement
Pb 8005 Dep

0030 OSLO

JUSTISDEPARTEMENTET	
03 JAN 2006	
SAKSNR.:	200504026
AVD/KONT/BEH:	LOV/EO/HI
DOK.NR. 150	ARKIVKODE:

Postadr.: Postboks 8001, 4068 Stavanger
Besøksadr.: Ny Olavskleiv 6
Telefon: 51508500. Faks: 51508555
E-post: postmottak.oppvekst@stavanger.kommune.no
www.stavanger.kommune.no
Org.nr. NO 964 965 226

DERES REFERANSE
200504026 EO HI/an

VÅR REFERANSE
ROV-05/08031

ARKIVNR.
006 &70

JOURNALNR.
069453/05

DATO
22.12.2005

Høringsuttalelse – NOU 2005:8 Likeverd og tilgjengelighet

Stavanger kommune viser til Justis- og politidepartementets høringsbrev av 07.07.2005 vedrørende ovennevnte, herunder oversendelse av urendningen NOU 2005:8 *Likeverd og tilgjengelighet*.

Innstilling til høringsuttalelse ble behandlet i Stavanger formannskap i møte 10.11.2005, sak nr 3266/05, hvor følgende ble vedtatt: *"Formannskapet støtter prinsippet om lovfesting også av individuelle rettigheter. Lovfesting av slike rettigheter må også innebære en like rask fremdrift på bevilgningssiden."* På denne bakgrunn ga formannskapet sin tilslutning til følgende høringsuttalelse:

Høringsuttalelse:

Stavanger kommune vil innledningsvis bemerke at kommunen støtter forslag om lovfesting av forbud mot diskriminering, trakassering m.v. på grunnlag av nedsatt funksjonsevne. Forbud mot diskriminering, trakassering m.v. av mennesker med nedsatt funksjonsevne representerer en ivaretagelse av grunnleggende menneskerettigheter, og lovforslaget, herunder den harmonisering av lovgivningens vern mot diskriminering som dette innebærer, er etter kommunens oppfatning følgelig svært betimelig.

Stavanger kommune er videre positiv til at rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne sikres bedre enn hva tilfellet er i dag hva gjelder samfunnsdeltakelse/tilgjengelighet. Denne gruppen mennesker opplever uten tvil både praktiske og andre problemer knyttet til tilgjengelighet til private og offentlige tjenester, en tilgjengelighet som funksjonsfriske opplever som selvagt. Kommunen betviler ikke at deler av disse vanskelighetene kan oppleves som diskriminering.

En raskere fremdrift på lovgivningssiden enn på bevilgningssiden vil resultere i rettighetsreguleringer som er til frustrasjon både for brukerne og for de tjenesteansvarlige instansene. En eventuell lovfesting slik som foreslått av utvalget må innebære at samfunnet i vid forstand faktisk er villig til å avsette så store midler som anslått i urendningen, uavhengig av om

den generelle økonomien går opp eller ned. Dersom man ikke er klar til å påta seg denne forpliktelsen, bør man heller ikke vedta lovbestemmelser som utløser slik forpliktelse.

Det er i denne sammenheng ikke ubetydelige beløp utvalget legger til grunn vil være en konsekvens av foreliggende lovforslag/lovendringer, jfr for eksempel merkostnadene knyttet til nye bygg, som i utredningen anslås til å utgjøre ca 4 % som følge av nye krav, i tillegg til at arealeffektiviteten reduseres med 1,7 % ved kravet om universell utforming.

De største kostnadene på dette området vil likevel påløpe ved tilpassing av den eksisterende bygningsmassen. Krav om universell utforming ventes å øke enhetskostnadene knyttet til rehabilitering med 14 %. Dessuten er det antatt at universell utforming vil redusere arealeffektiviteten i eksisterende bygg med 4 %. ECON Analyse har synliggjort kostnadene ut fra forutsetninger om at 10, 20 eller 50 % av yrkesbyggenes areal vil bli tilpasset eventuelle nye krav. De totale kostnadene vil anslagsvis bli henholdsvis 16, 40 og 80 milliarder kroner, eller en årlig kostnad på mellom 0,8 og 4 milliarder kroner. Kostnadene omfatter både private og offentlige bygg.

Hva gjelder forslag om lovfesting av dagtilbud, kan nevnes at Stavanger kommune allerede har etablert dagtilbud for ulike grupper mennesker, bl.a. eldre, mennesker med psykiske lidelser og psykisk utviklingshemmede, og ser viktigheten av dette.

En innføring av dagtilbud som pliktmessig ytelse for kommunene vil etter Stavanger kommunes oppfatning i praksis innebære at kravet til minstestandard i sosialtjenesteloven heves. I tillegg er det tale om betydelige utgifter som utløses av forslaget, jfr utredningens anslag hvor innføring av dagaktivitet som en pliktig kommunal tjeneste er kostnadsberegnet til mellom 110.000 og 400.000 kr pr bruker, varierende med grad av funksjonshemming. Kostnader til transport og husleie er da holdt utenom.

Hva gjelder forslag om lovfesting av personlig assistent som rettighet, kan nevnes at Stavanger kommune har igangsatt et prosjekt med (brukerstyrt) personlig assistent for barn, i første rekke for tre familier, hvor foreldrene utøver brukerstyringen på vegne av barnet. For barnets del vil det i større grad være tale om brukerinnflytelse. Både de aktuelle familiene og kommunen har gode erfaringer med dette prosjektet.

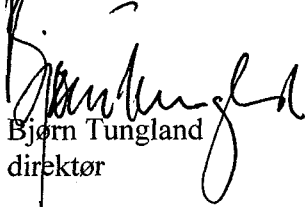
Prosjektet illustrerer for kommunens del at personlig assistent-ordningen kan være hensiktsmessig også hvor bruker selv ikke fullt ut er i stand til å ivareta arbeidslederrollen/brukerstyringen. En slik ordning stiller imidlertid store krav til personene rundt bruker, idet arbeidsledelsen av assistentene/brukerstyringen i praksis, og i henhold til foreliggende forslag, overlates disse. Arbeidslederrollen/brukerstyringen vil i en del tilfeller være svært krevende, både i forhold til ivaretagelse av bruker, og i forhold til ivaretagelse av assistentene og deres arbeidsmiljø. Dette innebærer ikke bare at det er en forutsetning for innvilgelse av personlig assistent at bruker har personer rundt seg som er villig til å påta seg denne rollen, men også at vedkommende har den nødvendige kompetansen/kapasiteten til dette.

Videre må det etter kommunens oppfatning være et grunnleggende vilkår for personlig assistent-ordningen at brukerinnflytelse foreligger og ivaretas. Dersom brukers funksjonsnedsettelse er av en slik art eller grad at vedkommende ikke klarer å kommunisere brukerinnflytelse, mener kommunen forutsetningene for denne ordningen faller bort, jfr formålet med ordningen.

Kommunen kan ikke se at utvalget har drøftet disse hensynene i nevneverdig grad. Personlig assistent-ordningen, slik den foreligger i henhold til lovutkastet, er ikke avgrenset utover vilkår om at bruker "har et særlig hjelpebehov på grunn av sykdom, funksjonshemming, alder eller av andre årsaker," i motsetning til for brukerstyrt personlig assistent, hvor det ligger en avgrensing i at ordningen må være brukerstyrt. Kommunen mener ovennevnte hensyn må tydeliggjøres i loven, og ber departementet vurdere dette.

Stavanger kommune ser for øvrig på generelt grunnlag svakheter ved ikke å foreta en helhetlig gjennomgang av loven ved forslag om endringer. Kommunen mener lovverket vil fremstå som lite gjennomtenkt om man kun fokuserer på én brukergruppe ved lovendring, og uten nærmere begrunnelse unnlater å inkludere andre aktuelle brukergrupper i lovendringene.

Med hilsen

Bjørn Tungland
direktør

Øystein Zeiner
fagsjef levekår

Ragnhild Øvrebo
saksbehandler